
Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

DUBEN 2007

Pan Polštář Honzy Janáka

Inscenace Činoherního klubu v roce 2006

Christopher Hampton: **NEBEZBEČNÉ VZTAHY**

režie: **Ladislav Smoček** / premiéra 11. ledna 2006

Když jsem v šedesátých letech sledovala dráhu Činoherního klubu, často jsem toužila postavit se s nimi na jeviště. Až teď, kdy už je tam jiná herecká sestava, se mi to splnilo. Vždycky mě tam fascinoval obrovský dopad do hlediště, který se vracel okamžitě zpátky.

Alena Vránová, Divadelní noviny 4/2007

Lidskému teráriu, jemuž vládnu dva bojující plazi, nechybějí ani vědoucí oči stárnoucí paní de Rosemonde, již Alena Vránová propůjčila životní zkušenost člověka, jenž se už vysvlékl z nejedné hadí kůže. Stejně vidoucí je finále Smočkovy inscenace. Hořká pachut vítězství osamělé markýzy má zásluhou Ivany Chýlkové znepokojivou pečeť katarze. Zábavné i kruté pozorování podstaty lidského chování, jaké skýtá divákům zatím poslední premiéra Činoherního klubu, zaručuje inscenaci dlouhý život.

Richard Erml, Mf Dnes 16. 1. 2006

Thomas Vinterberg, Mogens Rukov: **RODINNÁ SLAVNOST**

režie: **Martin Čičvák** / premiéra 30. ledna 2006

Poslední Helgeho proslov k dětem – „Vím, že až se dnes rozejdete, už vás asi nikdy nevidím. Ale chci, abyste věděli, že ať budete kdekoliv, vždy zůstanete mými dětmi...“ – to je něco jako kletba. Jako děti se nikdy nezbaví otcova stínu. Nikdy z nich nebudou dospělí lidé. Nebudou šťastní.

Juraj Kukura, Mf Dnes 28. 1. 2006

Inscenátorům slouží ke cti, že se nechal svést k pokusu o efektnější finále a ku prospěchu celku dali přednost vnitřní logice hry a jejímu „dokumentárnímu“ ladění. Na repertoár Činoherního klubu i díky tomu přibyl jeden z nejzdařilejších titulů za poslední roky.

Vladimír Mikulka, Mf Dnes 15. 2. 2006

David Mamet: **AMERICKÝ BIZON**

režie: **Ondřej Sokol** / premiéra 26. října 2006

Tyhle hry v Činoherním klubu režuruje Ondřej Sokol – a jak jsem mluvil o režiséru Pistoriusovi – on je jeho žák, studoval u něj a má v sobě jeho principy. Přinese texty, které si sám najde, přeloží je a má na ně názor. A uplatňuje podobnou metodu jako Pistorius a vlastně i jako Smoček. Bez něj bych „cool“ hry nedokázal hrát, ani bez Smočka. Dvacet let jsem hrál bez režiséra a to je velký problém. Sokol je ovšem nezměrně tvrdohlavý, a tím i správně protivný. Naštěstí má dvě malé děti, a tak ho nezabiju.

Michal Pavlata, Lidové noviny 26. 10. 2006

Současné americké drama ve výborném překladu. Tři lůžří ztracení v suterénu společnosti, mezi veteši, k níž přišli pochybným způsobem, dostali tragický nápad, jak vystoupat k penězům a ke štěstí. Ke štěstí diváka vystoupal Michal Pavlata k jednomu ze svých nejlepších výkonů.

Ondřej Formánek, Mf Dnes 11. 11. 2006

Molière: **AMFITRYON**

režie: **Martin Čičvák** / premiéra 29. listopadu 2006

Všichni jsme zažili pocit, že jsme si nebyli jisti, zda můžeme doopravdy odpovídat za všechny své skutky, zda jsme to opravdu byli my. Nadto existuje přirozený strach člověka, že mu někdo ukradne identitu, který v době virtuálních realit ještě zesiluje.

Martin Čičvák, Mf Dnes 2. 12. 2006

Komickému vyznění scény bohatě napomáhá překlad Vladimíra Mikeše, trefný a ohebný, přijatelnou měrou a nerušivě aktualizovaný, vtipně využívající vynalézavých rýmů (debil – nebyl).

Zdeněk Hořínek, Divadelní noviny 22/2006

Nadace Alfréda Radoka vyhlásila 2. ročník ankety **Cena diváků za nejlepší inscenaci roku 2006**. V anketě lze hlasovat do 15. března 2007 na www.cenyalfredaradoka.cz. Slavnostní večer předání **Cen Alfréda Radoka** se uskuteční 31. března v Divadle v Dlouhé.

Doušky

• Asociace profesionálních fotografů udělila v únoru **Anně Fárové** ocenění **Osobnost české fotografie**.

• Výtvarnice **Věra Nováková** a spisovatel a výtvarník **Ivo Vodsedálek** převzali 27. února v Činoherním klubu při Večeru Revolver Revue prestižní **Cenu Revolver Revue za rok 2006**. Laureáti obdrželi bronzovou plaketu, jejímž autorem je Viktor Karlík.

• 8. března má premiéru film Jana Svěráka **VRATNÉ LAHVE**. Hrají v něm také **Pavel Landovský**, **Nela Boudová**, **Alena Vránová** a **Ondřej Vetchý**.

• **Ladislav Smoček** zkouší ve Velkém divadle v Plzni komedii Václava Štecha **Třetí zvonění**. Premiéra se uskuteční 7. dubna.

• V Mahenově divadle v Brně bude mít 27. dubna 2007 premiéru Sofoklova **Antigona** v režii **Martina Čičváka**.

Rekvizity v Činoherním klubu

JAN JANÁK

Honzo, jak jsi se ocitl v Činoherním klubu?

Ocitl jsem se tady skrzeva Honzu Lekeše, kamaráda, který tady dělal civilku a nabídl mi místo kulisáka. Chtěl jsem si po škole aspoň měsíc odfrknout a dát si nějakou opravdovou práci. Strašně se mi zalíbila ta atmosféra. Vlastně to byl takovej náraz, že jsem tady dodneška. Přičemž jsem udělal jeden pokus odtud odejít a přiletěl horký brambor na místo šéfa techniky, ale na to jsem se chtěl vyprdnout, protože **to přestalo plnit**, jak říká pan Smoček ve hře *Jednou k ránu*, **funkci ochranou**, a dal jsem výpověď, a v tu chvíli mi nabídli rekvizity. Tam jsem do teďka.

Kterou scénu ses učil stavět jako první?

Mumraj. To byla fakt šílená stavba a říkal jsem si, že to bude trapas, protože tohle se nenaučím.

Není ti někdy líto, že se nevěnuješ architektuře, kterou jsi vystudoval?

Hlavně není pravda, že bych jí nedělal. Jakmile se lidi dozvědí, že umíš nakreslit obrázky, kterým by rozuměli stavbaři, tak ji děláš nepřetržitě. V podstatě se mi nepodařilo z toho vycouvat. Jenom to nemám jako obživu. Nemám projekční právo a prachy za to neberu.

Už před lety jsi říkal, že divadlo ti vyhovuje, protože to, co se odpoledne postaví, se večer zase zbourá.

Že je to karmicky neutrální zaměstnání. To trvá pořád, akorát to teď vnímám jako lehce pozitivní. Jeden důvod je ta délka, protože jsem k tomu přirostlejší. Druhá věc je ta, že si uvědomuju, že tady jsou skvělí lidi a že jsem mezi nima saturovaný. Nemám potřebu vůbec nic měnit. Je to divadlo v divadle.

Mohl bys představit časopis Okamžik („tento okamžik je vždycky při ruce“), který tu vychází jako občasník?

Včasník. *Okamžik* je nepředstavitelný. To je množina čehokoliv zajímavého. Říkám, že za příspěvek je považován i kapesníček od krve, je-li k němu nějaká historka. Úplně první *Okamžik* vyšel na Silvestra, už nevím mezi kterejma rokama, v Akropoli. Vyšlo to jako taková xeroxovaná žlutá dvojstránka. Pozdějc ke mně dvě čísla dorazila taky ze zahraničí, jedno vyšlo v Britské Kolumbii. Nevím, kam všechny zmizely a kde teďka vytvářejí chaos.

Kreslíš titulní stránky Okamžiku a vůbec si v divadle hodně kreslíš. Přípravil jsi ilustrace pohádek do programu k inscenaci Pan Polštář a se synkem Vojtou kreslíte a píšete celou knihu. Mohl bys o ní něco říct?

Jmenuje se krátce a stručně *FRT* (to je jedna z postaviček a hlavně je to citoslovce). Vojtovi to, jak to vzniká, předkládám a on mě opravuje. Často docela dobře. Ale zase to je nekonzistentní množina bilbostí za sebou jdoucích, takže nelze od toho očekávat něco velkého. Text je opravdu druhořadý. Když si představím obrázek, tak ho jenom co nejstručnějc popíšu. Je to jen záminka pro obrázky. Já kreslím hodně tady, právě v těch pauzách, kdy se na něco čeká. Když mám chuť a čas. O prázdninách se na to vždycky vyprndu a pak zas kreslím jako šílenec.

Kterého z českých výtvarníků máš rád?

Číslo jedna Drtikol, číslo dva Boudník, současný nebudu říkat...

Máš v Činohráku nějaké zvlášť oblíbené hry?

Napadá mě *Kosmické jaro* a *Pan Polštář*. Vždycky je to od tý tafky, kterou od toho dostanu. *Kosmické jaro* pro mě bylo řachanda se vším všudy a *Pan Polštář* se mně nejvíc dostal na dřeh. I kvůli těm obrázkům do programu. Je to struhadlo hodně hrubé. Mám rád *Osiřelák*. *Bez roucha* jsem měl rád, protože to bylo nadupaný představení, nekonečný záchvaty smíchu a čekalo se až dvanáct minut, než lidi přestanou rvát. *S vyloučením veřejnosti* jsem měl hodně rád, *Vodní družstvo* je úplně legendární, *Burke*...

Vzpomínáš na našeho kamaráda Slimáka?

Čím dýl je mrtvej, narůstá v mých očích jako pašák. Hodně věcí mi ho připomíná, nějakým způsobem jsme pořád vedle sebe.

Děkujeme za rozhovor (peh)

JITKA KUDRNÁČKOVÁ

Jitko, jak jsi se dostala k divadlu?

Mně se líbila garderoba, protože jsem vystudovala Školský ústav umělecké výroby. Ale v době, kdy jsem skončila mateřskou dovolenou, nebylo v garderobě volno. V roce 1984 jsem začala jako nápověda v Realistickém divadle. To mě bavilo a snad jsem byla i dobrá nápověda. Leoš Suchařípa se tenkrát nevyptával na jméno režiséra nové inscenace, ale na to, kdo ji bude napovídat. To pro mě byla veliká pocta. Později mě začala zlobit krční páteř a tělo se rozhodlo, že se mám hejbat. Šoupli mě k rekvizitám, kde zrovna onemocněl kolega, a už mě nepustili. Když bylo Divadlo Labyrint rozpadnuto, sháněla jsem práci. Kostymérky a nápovědy zase nebyly, tak jsem nastoupila na rekvizity do Činoherního klubu.

Ještě před tím vším jsem se chtěla naučit sítotisk, stavěla jsem metro – dva roky jsem dělala kolejový svršek mezi Kačerovem a Florencí, pracovala jsem jako klapka v televizi.

Vzpomínáš na Realistické divadlo a pozdější Divadlo Labyrint?

Byli tam fajn lidi, kteří si nelezli na nervy, a bylo tam hodně práce, protože jsme se točili kolem dvou scén. Zažila jsem tam spoustu hezkých zájezdů. Třeba když jsme byli v Egyptě s rockovou legendou *Veslo a růže*, termity nám sežrali skoro celý kládofof, který jsme si s sebou vezli. To bylo těžký, to na hranicích vysvětlit.

Mnoho diváků, kteří už viděli Amerického bizona, se ptá na rekvizitáře. Jak se vyrovnáváš se zaplněnými regály ve vetešnictví Dona Dubrowa?

Někdy bych sem poslala ty mravence z Afriky. Pro mě je to stres, protože mám hrůzu z toho, že jsem na něco zapomněla. Před *Americkým bizonem* nespím, děším se toho, že se mi o tom bude zdát... Větší zábava pro mě je rekvizity vyrábět.

Děkujeme za rozhovor (peh)

Host Činoherního klubu

**Jihočeské divadlo / Studiová scéna Malé divadlo
České Budějovice**

Zoltán Egressy

ŠTOVÍK, PEČENÉ BRAMBORY

Atmosféra v šatně fotbalových rozhodčích houstne. Dnes půjde o postup nejen hráčům, ale i hlavnímu rozhodčímu. Víc než kdy jindy potřebuje pomoc pomezních rozhodčích. To ale neměl jednoho z nich připravit o místo a druhého o manželku!

Neděle 15. dubna 2007

Překlad: Táňa Dimitrová / Inscenační úprava: Ivo Krobot

Režie a kostýmy: Ivo Krobot / Scéna: Pavel Krejčí, Ivo Krobot

Hudba: Zdeněk Kluka / Dramaturgie: Olga Šubrtová

Hrají: Ondřej Veselý, Tomáš Drápela, Pavel Oubram.

Zoltán Egressy je považován za jednoho z nejtalentovanějších současných maďarských dramatiků. Narodil se 1967 v Budapešti. V roce 1991 zde absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Eotvose Lóránta. Debutoval v roce 1991 sbírkou básní *Csökkor (Čas polibků)*, překládal poezii Paola Leminského, Salvatora Quasimoda a Fernanda Pessoa. Jeho první divadelní hrou byla hra *Reviczky* (1995), druhou tragikomedie *Portugálie (Portugál, 1997)*, která měla premiéru v divadle Józsefa Katony v Budapešti. Podle hry *Portugálie*, která se stala hitem nejen na maďarských, ale i světových jevištích, byl natočen také stejnojmenný maďarský film. **V Činoherního klubu ji v roce 2001 režíroval Ivo Krobot.** V roce 1999 napsal Egressy komedii *Štovík, pečené brambory*.

Takřka všechny mé dosavadní hry se odehrávají v uzavřené komunitě. Třeba i v docela malé jako Štovík, pečené brambory. To jsou tři lidé. Zdá se, že mě zajímá, jak fungují vztahy v uzavřené komunitě. Nejlépe když jde o takovou skupinu, z které je těžké anebo nemožné odejít.

Zoltán Egressy

Tento projekt vznikl za podpory Ministerstva kultury ČR.

Ti Na Ni Na Ni

Jeugd-Theater-School Alkmaar / Holandsko

Ari Peterse a Susan van Hulst

YAACOV

Groteska o třech dívkách, které touží po „velkém světě“.

Pondělí 19. března 2007

Režie: **Ari Peterse** / Produkce: **Susan van Hulst**

Hrají: **Lara Staal, Anke van Esch, SaraRoos Dijkstra.**

Soubor Ti NA Ni NA Ni byl založen před šesti lety při **Divadelní škole pro děti a amatéry** v holandském městě Alkmaar. Jeho cílem je rozvíjet vlastní způsob hraní založený převážně na pohybu.

Ořechovské divadlo / Ořechov u Brna

Vlastimil Peška

PO VŠEM HOVNO, PO VČELÁCH MED

Tato rozverná komedie, hraná v ořechovském nářečí, si vtipným způsobem bere na paškál nejrůznější lidské nectnosti, s kterými se setkáváme dnes a denně.

Neděle 1. dubna 2007

Inscenace se v Činoherním klubu dočká své osmdesáté prvé reprízy (při stále vyprodaných sálech nejrůznějších divadel a kulturních zařízení téměř celé naší republiky).

Název komedie není žádnou vulgaritou, jak by leckdo očekával. Naopak jde o vtipné lidové rčení, tradující se na moravském venkově již celá staletí.

Ořechovské divadlo je proslulý vesnický divadelní soubor, který svojí divadelní poetikou dravého komediantství a velké múzičnosti udivuje diváky nejen po celé České republice, ale i na četných zahraničních zájezdech (Maďarsko, Švédsko, Německo, Anglie, Belgie, Švýcarsko). Divadlo má své sídlo ve stejnojmenné střediskové vesnici nacházející se jihozápadně od jihomoravské metropole – města Brna.

Dnešní špičkový soubor vznikl před sto roky z čistého vlasteneckého nadšení tehdejších zakládajících členů, které v počátcích vedl mladý dělník Josef Malý.

V čele této scény stojí již celých 28 roků profesionální režisér, hudební skladatel, scénograf a dramatik **Vlastimil Peška**, který vtisknul dnešnímu souboru nezaměnitelnou a ojedinělou tvář. Repertoár Ořechovského divadla je výhradně orientován na tituly veseloherního ražení. Často vychází z autorské dílny svého uměleckého šéfa (*Cvokstory, Po všem hovno, po včelách med, Jak Švédové marně Brno obléhali*), či z výrazně zpracovaných děl české a světové klasiky (*Ubu Králem, Falstaff, Strakonický dudák*).

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: Hlavní město Praha

Partneři Činoherního klubu

www.radiohortus.cz

Redakce Činoherního čtení: **Roman Císař, Petra Honsová a Radvan Pácl.**

Foto: **Pavel Nesvadba, Oleg Vojtíšek, Pavel Kolský, Biograf Jan Svěrák,**

Jihočeské divadlo, Ivo Mičkal, Ořechovské divadlo.

Grafická úprava: **Kateřina Skalníková a Martin Straka.**

* **g** **a** **l** **e** **r** **i** **e**
s **m** **e** **č** **k** **y**

Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1

(vedle Činoherního klubu)

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

tel.: +420 222 210 268

tel./fax: +420 222 210 272

Navštivte výstavu

Josef Hampl - - - - - Josef Honys

„setkání šicích stroje s lokomotivou“

Výstava bude otevřena od 24. 1. - 28. 4. 2007, úterý - sobota, 11.00 - 18.30 hodin.

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ | VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.